

Barnsteen (Amber)

Collectienummer: G 901

Etymologie: Afgeleid van het Laagduitse werkwoord "bernen" of "bürnen" (= branden) in verband met de gemakkelijke brandbaarheid. De ook wel gebruikte naam Amber is afgeleid van het Arabische woord "anbar" (= ambergrijs, de kleur van de ruwe vorm).

Petrogroep: A - Afzettingsgesteenten
A3 - Organische sedimenten

Identificatie: Ruwe barnsteen is te herkennen aan het geel-grijs-bruine hout- of kurkouterlijk. Aan de bewerkte vorm is goed te zien dat het uit hars bestaat, al of niet met fossiele insecten daarin.

Kleur: Geel-grijs-bruin (ruwe vorm). Bewerkt: honinggeel, oranje, gelig wit tot roodachtig bruin, groen.

Aanwezige mineralen: Bestaat geheel uit barnsteen.

Chemische bestanddelen: $C_{10}H_{16}O$ met iets H_2S

Beschrijving: Barnsteen is fossiele hars van reeds uitgestorven pijnbomen. In het barnsteen zitten veelal insecten uit de oudheid opgesloten. Aan de Oostzeekust ligt een 9 m dikke barnsteenhoudende kleilaag, de zogenaamde blauwe aarde. Er zijn rolstenen van 8 à 10 kg aan de Oostzee gevonden. In de Oudheid had barnsteen grote waarde; het kwam toen vooral uit Libanon. Via "amberpaden" (barnsteenwegen) werd het amber vroeger van de Oostzee naar onder meer Rome vervoerd. Het amber gold in de Oudheid ook als betaalmiddel.

Technische eigenschappen: Het is een zacht en licht "gesteente".

Benamingen: Barnsteen wordt ook "Amber" genoemd.

Vindplaatsen: Sovjet-Unie (Oostzeekust), Tsjechoslowakije, Roemenië, Polen, Duitsland, Oostenrijk, Italië, Engeland, Frankrijk, Chili, Birma, Canada.

Toepassing/Gebruik: Edelstenen, kunstvoorwerpen, sieraden, vervaardiging van barnsteenzuur en barnsteenolie, isolatiemateriaal, farmacie.

B i j z o n d e r h e d e n

-